

samlede merindtægt kan anslås til 500 mill. kr. Med de gældende refusionsregler kan merindtægten antages at fordele sig med 220 mill. kr. til staten og 280 mill. kr. til kommunerne.

Såfremt kommunerne forhøjer deres forældrebetalingstilskud, således at de nuværende takster bibeholdes, bliver der *ingen offentlige* merindtægter. Der sker derimod en byrdefordelmæssig ændring, hvorved staten får 220 mill. kr. i merindtægter og kommunerne taber 220 mill. kr.

Efter nugældende regler er fripladser budgetteret til 230 mill. kr., hvoraf ca. 45 mill. kr. anslås at kunne henføres til socialpædagogiske formål. En forhøjelse af indtægtsgrænserne for modtagelse af friplads med 10.000 kr. vil betyde en merudgift på ca. 25 pct. svarende til 46 mill. kr. En forhøjelse med 20.000 kr. vil betyde en merudgift på ca. 50 pct. svarende til i alt 92 mill. kr. De beregnede merudgifter fordeler sig med halvdelen til staten og halvdelen til kommunerne.

Spørgsmål 19:

Stigningen i udgifter til daginstitutioner og formidlet dagpleje accelererer i forslagene over budgetårene. En redegørelse herfor udbedes.

Svar:

Udgifter til daginstitutioner skønnes i 1981 og 1984 at udgøre henholdsvis 6.010 mill. kr. og 7.160 mill. kr. Det vil sige, at der er regnet med en gennemsnitlig årlig stigning i udgifterne på ca. 6 pct. Stigningstakten forventes imidlertid at falde fra ca. 7 pct. det første år til ca. 5 pct. i 1983.

Dækningsprocenten i nogle kommuner er ved at nå efterspørgslen, således at behovet for udbygning mindskes.

Endvidere forventes det, at de økonomiske stramninger, herunder statens tilskyndelser til reduceret stigningstakt i de kommunale udgiftsstigninger, vil medføre en afdæmpet vækst i BO-perioden i forhold til de seneste år.

De kommunale udbygningsplaner 1980-85 regner med en gennemsnitlig årlig stigning på kun ca. 2 pct. i pladstallet inden for daginstitutionsområdet i perioden 1981-84.

En gennemsnitlig årlig stigning i pladstallet på kun 2 pct. må dog ud fra erfaringerne betragtes som urealistisk lav. Dette er der taget hensyn til ved udarbejdelsen af budgetskønnet.

Ad § 15.04.35. Christiansø, Kgl. Resolution af 12. december 1845.

Spørgsmål 20:

Der ønskes en kort redegørelse for indholdet af den Kgl. Resolution.

Svar:

Ifølge den Kgl. resolution af 12. december 1845 påhviler forsørgelsen af de på Christiansø fødte personer, som ikke senere har erhvervet forsørgelseshjem andetsteds, søetaten.

Baggrunden for den kgl. resolution var, at Christiansø ikke havde nogen kommunal forfatning, men henhørte direkte under den daværende sø-etat som militærplads.

Da Christiansø ikke senere er blevet indlemmet i en kommune eller amtskommune, bliver de sociale udgifter til personer med bopæl på Christiansø i overensstemmelse med resolutionen fortsat afholdt af staten. Udgifterne afholdes direkte af forsvarsministeriet med refusion én gang årligt fra socialministeriet.

Ad § 15.20.04.70.05. Mindre byggearbejder.

Spørgsmål 21:

Vil staten ved gennemførelsen af finanslovsforslag have overstået sine forpligtelser vedrørende særforsørgsbyggeri?